

Sint-Gillis Dendermonde

zondag, 25 januari 2009

Sint-Gillis Dendermonde is een vredig dorp dat met de fusies in 1976 bij Dendermonde kwam. Er is ooit nog sprake van geweest om Lebbeke en Sint-Gillis te fusioneren. De mentaliteit is echt wel gelijklopend. Mijn grootmoeder was van Sint-Gillis, ik heb er mijn oudtante nog bezocht. Ik heb er familie wonen en dan gebeurt zoiets! Je kan het met geen woorden omschrijven. Ik was er vrijdag de hele dag niet goed van. Het houdt mij nu nog elke minuut bezig. Dat zijn zo van die ogenblikken waar je jaren nadien nog precies van weet: ik was dáár, op die plek, toen ik dat vreselijke nieuws vernam. Zelf vernam ik het nieuws in het secretariaat van de school, de Puzzel, bij mijn wekelijks bezoek als schepen. De politie belde net alle scholen op om de poorten en deuren hermetisch af te sluiten, want de dader was toen nog op de vlucht. Zo'n later zou hij gevat worden in de Kleine Snijdersstraat door onze wijkagent van Heizijde. Proficiat voor diens koelbloedigheid en professionalisme.

Maar hoe moeten ouders en kinderverzorgsters en grootouders en zusjes en broetjes en neefjes en nichtjes en ooms en tantes en burens en dorpingen en stedelingen hiermee omgaan. Hoe leg je zoiets aan jonge kinderen uit. Amerika ja, en zelfs Finland of Noorwegen, vanuit de afzondering in de lange poolnacht of iets dergelijks, maar hier in Vlaanderen? De globalisering slaat wel heel hard toe: de wereld mijn dorp! Ons buurdorp ligt opeens in het oog van de storm en in het wereldnieuws. We mochten met z'n allen willen dat het nog even onbekend was, als twee dagen geleden. Maar niemand kan de tijd terugdraaien, wij zullen met de wonden moeten leven en ouders zullen de littekens moeten leren liefhebben, en de littekens van het gemis, ze zullen nooit helen. Hoe kan een maatschappij een kinderverzorgster danken die haar eigen lichaam als buffer opwierp tegen de zinloze haat van een kindermoordenaar.